

LXXIV.

Forslag til Lov

om

Retsafgifter.

(Fremfat i Folkethinget den 17de December 1880 af Justitsminister Mellemann).

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser om Retsafgifter.

§ 1.

Retsafgifter blive for Fremtiden kun at erlægge i de i denne Lov angivne Tilfælde og med de i samme fastsatte Beløb.

§ 2.

Den Part, hvis Afgiftspligt skal bestemmes, kan, forsaavidt han ikke anerkjender Retskriverens Paaastand i saa Henseende, under Sagttagelse af de i Lov om den borgerlige Retspleie § 89, 2det Stykke, forekrevne Former, begjære Spørgsmaalet afgjort ved Kjendelse af den Ret, som behandler den paagjældende Sag. Overføres den Retshandling, for hvilken Afgiften skal bestemmes, ikke af Retskriveren, eller forestaar denne selv den paagjældende Retshandling, i Embedsmedfør at træffe Afgjørelse om Afgiftspligten. Med Hensyn til Spørgsmaal om Thinglæsningsafgiftens Beregning forholdes dog efter Reglen i § 60.

Forend Afgjørelse træffes, indhenter vedkommende Ret eller Retsembedsmand de Erklæringer og yderligere Oplysninger, som efter Omstændighederne maatte findes fornødne. Afgjørelsen kan i Embeds Medfør forandres af den Ret eller Retsembedsmand, som har truffen den.

Smød den truffne Afgjørelse kan der saavel paa Statskassens Begne som af den Part, hvis Afgiftspligt er Gjenstand for Afgjørelsen, iværksettes Besværing efter de i Lov om den borgerlige Retspleie herom givne almindelige Regler.

§ 3.

Alle Retsafgifter blive — under Sagttagelse af de i det Følgende for enkelte Afgifter givne særlige Regler — at erlægge forinden Foretagelsen af de Rets handlinger, der medføre Afgiftspligten, dog det Offentliges Ret til at fremsøre Efterkrav forbeholden.

Derhos kan Foretagelsen af saadanne Rets handlinger, som medføre Udlæg, betinges af, at Retvirenten forud tilvejebringer Dækning for de dertil medgaaende Udgifter.